

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святъ) о 5-ой год. поц. Дитер додатокъ кромѣ рускихъ святъ) виходить по 2 печат ар. въ библютеку и по 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Администратія подъ Ч. 44 улица Галицка. Редакція: Администратія подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи зертуются лишь на попередне застереженне и бѣлошения принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣг одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а и строчки неопечатаній вольны бѣг порта.

Рекламация и inseraty принимаются: У Львовѣ Администратіи „Дѣла“ У Вѣдин Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Co., Singerstrasse 4. Въ Франкофуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижі Agence Havas. Въ Родинахъ Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовый уряды и „Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Деривосовская ул., д. Раши 9.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на повѣ року . . 6 ар. на повѣ року . . 6 рубл. на чверть року . . 3 ар. на чверть року . . 3 рубл. съ дод. „Библиотеки“: съ дод. „Библиотеки“: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . 16 рубл. на повѣ року . . 8 ар. на повѣ року . . 8 рубл. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . 5 рубл. на повѣ року . . 2-50 ар. на повѣ року . . 2-50 р.

Для Закарпатск. окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . 15 ар. на повѣ року . . 7-50 ар. на чверть року . . 3-75 ар.

съ дод. „Библиотеки“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . 6 ар. Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Внесенье пос. Романчука

оверене було доси на двоохъ засѣданяхъ комисиі школьной. На першомъ засѣданю п. Романчука въ 2½ години промовѣ збивавъ одинъ за другимъ все закиды, поднесеннъ въ справозданю Выдѣлу кравого, уложеннъ п. Октавомъ Петрусекимъ, и выказавъ цѣлу неосновность того-жь справозданя, о котромъ вже въ своій промовѣ въ соймѣ сказавъ буть словами Шиллера: *Das war kein Meisterstück, Octavio!*

П редовѣмъ выказавъ, що и Рада школьна и многі выдѣлы повѣтові и Выдѣлъ кравый навѣтъ не зрозумѣли добре сего внесены, бо добачили въ нѣмъ примусъ для рускихъ родичѣвъ посылати свои дѣти въ рускі школы, котрого примусу тамъ однакожь во сѣмъ нема, а противно ест примусъ въ теперѣшній уставѣ, котра змущуе всехъ родичѣвъ по мѣстахъ посылати свои дѣти до польскихъ шкѣлъ, бо нынѣ нема тамъ шкѣлъ рускихъ! Засада теперѣшной уставы, що о языцѣ выкладовомъ рѣшае той, хто школу удержуе, во сѣмъ не ест анѣ найсправедливѣйша анѣ найотповѣднѣйша, а при тенденціиномъ выконаню могла бы довести до майже цѣлковитого усуненя рускихъ шкѣлъ въ рускомъ краю; засада тая и не узвана анѣ въ уставѣ державной анѣ иными народами, н. пр. Чехами, котрі ставлятъ свою lex Кѣичаля. Найсправедливѣйша засада ест тая, котра уваглядяе передовѣмъ потребу людности и вымоги дидактично-педагогичной, а при томъ хоронить меншости противъ абсолютной воли большости: така то засада поставлена, бо дай въ части у внесеню рускихъ послѣвъ.

Рада школьна, поминувши то, что де-що въ томъ внесеню не зрозумѣла, выравилася въ нагалѣ въ его користь, о сѣмъко днѣ дотыкае шкѣлъ народныхъ; що до гимназий, поднесла она певній трудности, особливо дидактичній. Большость выдѣловъ повѣтовыхъ и мѣстъ завилася, въ большій або меншій мѣрѣ, за внесеньемъ п. Романчука, а не протавъ внесены, якъ то Выдѣлъ кравый цѣлкомъ фалшиво почасливъ. Тажъ Выдѣлъ кравый у внаві н. пр. навѣтъ опиню выдѣлу равекого за противну внесеню рускихъ послѣвъ, хотий той же равейскій выдѣлъ домагаеца 5 новыхъ рускихъ гимназий, отже 40 класѣ, коли побля

внесены п. Романчука въ першомъ роцѣ було бы лише 11, а въ другомъ и третомъ около 19 рускихъ класѣ! Найнесправедливѣйше и найбаламутнѣйше во всехъ справозданъ, — казавъ п. Романчукъ, — ест остаточе справоздане Выдѣлу кравого, котрый намагаеца навѣтъ выказати, буть-бы у насъ не Русины але Поляки були покривджені. Такихъ мѣсцевостей, каже Выдѣлъ кравый, де Русандѣ ест $\frac{1}{4}$ або $\frac{1}{2}$ а школы народній суть тѣлько польскія, ест въ цѣлой Галичинѣ лише 156; але такихъ, де Поляковъ ест $\frac{1}{4}$ або $\frac{1}{2}$ а школы суть тѣлько рускі, ест 158! Всехъ же шкѣлъ польскихъ ест въ краю 1.212 на 3 миліоны Поляковъ, а рускихъ 1.376 на 2½ миліоны Русинѣвъ. Але (отповѣвъ п. Романчукъ) поминувши, что многі рускі школы суть рускими тѣлько на папери, ти 158 мѣсцевостей то суть майже самі села, де Поляковъ (гесте латиникѣвъ) ест по 200 до 400 душъ, такъ что для нихъ годѣ-бы ставити окрему школу; але тамтыхъ 156 мѣсцевостей, де Русины не маюгъ свои школы, то суть въ значной части мѣсточка и мѣста, де Русинѣвъ ест по $\frac{1}{2}$, 2, 3, 4 и 5 тысячъ душъ! А що до числа шкѣлъ, то правда, что рускихъ ест больше, бо Русины больше дбали, але то суть майже самі школы 1-класовы, а Поляки маюгъ 130 шкѣлъ 4-класовыхъ, 18 шкѣлъ 5-кл. и т. д., а 15 навѣтъ 8-класовыхъ шкѣлъ народныхъ. Треба не число шкѣлъ порѣвнувати, але число класѣ, тогда покажеца, что Поляки о якихъ 500 класѣ маюгъ больше; такъ само якъ не можна порѣвнувати маютокъ двоухъ людей посила того, сколько штукъ монеты каждый мае, але после того, яка ест монета!

Наконецъ признае нѣбы Выдѣлъ кр. Русинамъ, что въ 4 (!) мѣстахъ: Стрию, Дрогобычи, Коломыи и Тернополи ест подстава до заложены русской народной школы, але се може статися въ доровѣ администратіиной, на основѣ уставы державной! Отже Выдѣлъ кр. признае тутъ наразъ важность сего уставы, хотий въ цѣломъ справозданю сию важность, и то справедливо, заперечуе, — а тѣлько на те, чтобы выкрутитися!

Що до шкѣлъ середныхъ, то Выдѣлъ кр. стоить во сѣмъ на томъ самѣмъ становици, что кравава рада школьна. П. Романчукъ признае, что деякі трудности дидактичній заходятъ; если-жь тамтого року не зважавъ на

нихъ при ставленю своего внесены, то длатого, бо хотѣвъ тогда оминути инші трудности, наказані теперѣшною уставою, т. е. потребу засяганя опиніи радъ повѣтовыхъ. Теперъ же готовъ змѣнити другу часть своего внесены въ той спосѣбѣ, что домагаеца наравѣ русской гимназии въ Перемышлі и постѣйности паралельокъ рускихъ при гимназияхъ въ Станиславѣ и Тернополи, а такожъ въ Коломыи.

На другомъ засѣданю промовляли польскій послы. Справозданя Выдѣлу кравого нѣхто не вакивеца боронити. Д-ръ *Пилатъ* старався тѣлько пояснити статистичній дані, помѣщені въ томъ справозданю и боронити засады теперѣшной уставы; жадае, чтобы въ рускихъ школахъ народныхъ наука польского языка була предметомъ обовязковомъ. — Гр. *Войтъкъ Дюдушицкий* не хоче чисто рускихъ гимназий, поднеситъ конечность обовязковий науки русского языка въ гимназияхъ и для польскихъ учениковъ; арт. 19 закона основного, стоячій сему на завадѣ, дався-бы обѣйти въ той спосѣбѣ, что на выразне а увасаднене жадане родичѣвъ ихъ сыны могли-бы отъ той науки увольнитися. Кромѣ русского языка можна-бы еще одинъ предметъ выкладати по руски. Змѣны теперѣшной уставы не треба; досыть резолюциі, чтобы Рада школьна вплынула на мѣста, абы заклали рускі школы народній, а де мѣсто не хотѣло-бы, тамъ заложилася-бы школа въ кравого фонду. — Д-ръ *Малецкий* въ сердечной промовѣ поддае гадку завести въ гимназияхъ утравизмъ, чтобы половина предметѣвъ выкладана була по польски, а половина по руски. — Д-ръ *Цоль* не хоче змѣны уставы а ест за уваглядненемъ потреби русской людности въ школахъ народныхъ черезъ ухваленне отповѣдной резолюциі; что до гадки п. Малецкого, то мусѣли-бы перше польскій языкъ и рускій послы межи собою порозумѣтися. — Д-ръ *Черкавский* вказуе на трудности переведеня той гадки; ест за обовязковою наукою обоухъ кравыхъ языковъ въ школахъ середныхъ. Що до шкѣлъ народныхъ, то и меншости маюгъ свои права, але нехай выразно заявляютъ свою волю; съ тымъ условіемъ можна-бы внесены п. Романчука приймити. Въ теченю вѣковъ значна часть Русинѣвъ, именно по мѣстахъ, принала цивилизацію польскую, съ тымъ треба числитися; але теперъ може наступити и противна струя, и тая людность мо-

же навадѣ стати рускою; коли се станесе, то треба буде се увагляднати. Въ гимназияхъ и теперѣшня устава дае можливість заклади рускі паралельки; если такъ не дѣялося, то длатого, что такі були обставины; если-жь теперъ Соймъ объявить свою волю за инакшимъ выконуванемъ уставы, то тая воля буде мусѣла увагляднитися. — П. Романчукъ ест за внесеньемъ п. Романчука что до шкѣлъ народныхъ за заложеньемъ русской гимназии въ Перемышлі. Не тѣлько взгляды дидактично-педагогичній промовляютъ за тымъ, але ще больше взгляды политичній. При томъ же жадае обовязковий науки русского языка въ гимназияхъ. — Кн. *Юрій Чарторыйский* не хоче трактувати внесены п. Романчука яко велику акцію политичну, бо и самъ внесодавецъ выразно заявляе, что такъ его не розумѣе. Справоздане Выдѣлу кр. стоить въ суперечности съ торѣччымъ справозданемъ комисиі школьной. Бесѣдникъ ест что до шкѣлъ народныхъ за внесеньемъ п. Романчука, але съ додаткомъ условія, что руска школа мае завестися тамъ, де жадае 25 родичѣвъ, а що до шкѣлъ середныхъ, за заложеньемъ одной гимназии русской. При томъ же жадае обовязковий науки польского языка въ рускихъ школахъ.

Властивыхъ, докладно сформулованныхъ внесены не ставивъ нѣхто, цѣла дискусія була лише „вымѣною гадокъ“. Тымчасовымъ референтомъ для комисиі (не для Сойму) выбрано д-ра *Цоля*.

Сербско-болгарска война.

Зъ поля войны не надѣйшли доси жадній заперкоючій вѣсти, але и жадній такій, въ котрыхъ можна-бы вносити, что обѣ стороны готовы вже помиратися. Гр. Кевенгильеръ вернувъ вчера въ ночи до Бѣлграда. Въ бѣлградскихъ кругахъ дипломатичныхъ суть того переконаня, что посередничество гр. Кевенгильера увѣнчаеца успѣхомъ, бо оба противники не суть приготовані до зимовой кампаніи. Оногда выслао правительство сербске ультиматумъ до Болгаріи, а подполковникъ Миловановичъ, котрый повѣтъ ультиматумъ, одержавъ припорученне отъ своего правительства заявити правительству болгарскому, что коли Болгарія не прийме предложень сербскихъ, войска сербскі въ 36 годинъ по безувѣшнѣномъ вернемо сербского посла розпочнутъ войну на ново. Въ Нишу спѣдвають нынѣ рѣ-

Гальшка Острожека.

(Трагедія въ 5 отвѣтъ о-ра Омеляна Огоновского.)

Отъ часу, коли на престолѣ польскѣмъ, подъ конецъ XIV вѣку, засѣла родина Ягяйла, проявилася у польской шляхты стремление, отлучати поменші частяны рускихъ земель отъ великоважного престола литовско-русского и лучити ихъ съ короною польскою въ одну политичну цѣлость. Протавилася сему стремлению литовска Русь развѣ-разу подѣ проводомъ своего князя Ватовда на зѣбѣдѣ въ Луцку, якъ и съ оружемъ въ рукахъ за часѣвъ Свидригайла, убитомѣмъ Жигмонта Кейстутовича, непускаемѣмъ Казимира Ягяйлонца на престолѣ польскій, а нивъ подѣ руку въ той денежаній борбѣ шла православнорусская шляхта, зберегаючи по силамъ автономію своєю отчужны.

Мимо того удалось уже першимъ Ягяйлонцамъ сполузити Подолье и частину Волынѣ съ короною польскою, а коли подѣ конецъ XV вѣку Иванъ Василевичъ загрозивъ цѣлости Литвы зъ цѣловачи, довести съ вступленьемъ на престолѣ Александра (1501—1506) до персональной, а позѣйше за Жигмонта Августа (1569) и до реально уни обоухъ державъ.

Рѣвночасно съ сею анексийною политикою дѣлалось и то, что шляхта польска, воирава королямъ, входила мало-помалу черезъ женитбы въ рускахъ магнатскихъ родинахъ въ послѣдныя разлогахъ земель, чинѣвъ и достоинствъ дер-

жавныхъ, а вдомашнившись тутъ, стала на рускій земля ширити польску культуру и католицизмъ. По неудачномъ повстаню Михайла Глинского и брата его Василя, котрі при помочи великого князя московского, въ часѣ панования Жигмонта Старого (1506—1548) ще развѣ станули въ оборонѣ политичной автономіи литовской Русы и навѣтъ переялася гадкою тую Русь на все оторвати отъ Польцѣ, пошла унификація рускихъ земель съ короною дуже скорымъ ходомъ. Що при вѣмъ тоу не обходилоца безъ рѣзкого рола насилія и подступу изъ стороны агрессивного элементу польского, се рѣчь исторична. Опозиція руско-православныхъ родѣвъ Острожскихъ, Вишневецкихъ, Радивилѣвъ и др. нидѣла повольи, сконцентровалася оттакъ по уни берестейской на запорожскій Сѣчи, поки и тутъ остаточно не ослабла и зломана не допустила до первого подѣлу Русы-Украины межи Польщу и Россію въ договорѣ Андрусовскѣмъ (1668).

Зъ того-то часу завязанъ и грѣзний борбы Русы съ Польщю, борбы, что отборвала всю суверѣнность и проявлялася на кождѣмъ поли и при всякой нагодѣ, а навѣтъ вдерлася въ житѣ приватне и родане, именно зъ другой половины XVI вѣку, взявъ авторъ „Гальшка Острожека“ дуже цѣкавый и д-ромъ Ис. Шараневичемъ въ окремій историчной монографіи основно оброблений предметъ до своєю трагедія. Ест се иллюстрація далшихъ часѣвъ, якъ пережыла Русь наша по Федьку Острожскѣмъ, котрый д-ру Огоновскому послуживъ такожъ за сюжетъ до дра-

матичного утвору. Тѣлько не вже съ оружемъ въ рукахъ на кровавыхъ поляхъ борея Русь съ програмовою унификацією королѣвъ польскихъ, а въ круахъ родинамъ славного роду князѣвъ Острожскихъ, першихъ вельможъ рускихъ, отають протавъ себе до бою загаданій супротивній таборы. Въ родинѣ Острожскихъ рѣшаеца велике и для Руси досытъ жизненне пытанье, кому съ рукою Гальшки, найбогатшой русской красавицѣ, припадуть широкі рускі земли по покѣйномъ ей батьку, князю Илію Острожскѣмъ, чи рускому, чи якому-то польскому женихови? А стареася о ту золоту руку князь Дмитро Сангушко, близкій овякъ Острожскихъ, стареася Дмитро Вишневецкій „Вайда“, атаманъ запорожской Сѣчи, молодой Петро Зборовскій и Лукашъ, графъ зъ Горки. Одній зъ нихъ хотятъ посѣти сердце молодой Гальшки, другой богате ей вѣно и значенье на Руси.

Але годѣ намъ вже теперъ широко розказувати исторію житя героинѣ трагедія, котру припало намъ оцѣнати. Читателі наші зрозумѣють ея докладно зъ самого содержания, котре тутъ подамо, замѣчаючи на разѣ лишь то, что Гальшка ест донькою покѣйного Иліи, князя Острожского и жие при своій матери Беатѣ; что еи оцѣкуномъ ест Василь Константинъ князь Острожскій, ожененный съ Софією зъ Тарповихъ (Полькою), что надѣлѣкунство надъ нею держитъ по тогдѣшному звичаю и закону самъ король польскій, Жигмонтъ Августъ, и что Гальшка посѣдае добунанадцатый рокъ житя, вѣкъ, якій

по мнѣню вѣхъ насъ якъ-разъ надобится, чтобы съ нимъ станути подѣ вѣнецъ и почати щапливе подружне житѣ.

Акція починаеца въ замку Острожскѣмъ, посѣлости Беатѣ. Гальшка засѣла при отолѣ вразѣ изъ своимъ учителемъ, черцемъ Пренесемъ до науки дуже мало приотупнон для молодой головки и живой вдача дѣвчаны, въ котрой души выгрѣвся вже идеалъ хорошего, удалого, рицарского жениха и зовѣтъ природне бажане, школяотичну, оуху науку про царѣвъ Соломона и Китовраса замѣнати на любовній щецбегъ двоухъ молодыхъ сердець. Але ледин Гальшка при той чудной науцѣ XVI вѣку отала окучати и петерпедивити, коли якъ развѣ подруга ей, Олеся Заславска, подае їй веселу вѣсть, что въ замку станувъ милый гѣсть, князь Дмитро Вишневецкій, атаманъ запорожской Сѣчи, немѣвъ мѣсяцъ молодякъ, хоршій мужчина, удалій лицаръ, съ чистымъ, горячимъ сердцемъ у груди. Гальшка не кончить вже томляюч лекціи съ о. Пренесемъ, а „зѣло назидательну исторію“ о Варлаамѣ и Иоасафѣ и навѣрнею Идиѣвъ черезъ оп. аюстола Тому лишае на завтра. Дмитро Вишневецкій, вбранецъ ей сердца, явлася їй на зустрѣбѣ. Сцену любовну, котра теперъ оцѣдуе, могли-бы собѣ читателі наші вже самі досѣвати, коли-бы не та обставина, что кромѣ солодкихъ слѣвъ, якими обою молодата дарятъ себе взаимно, предметомъ ихъ розмовы ест и Сѣчь запорожска съ буйнымъ, широкимъ своимъ житьемъ, съ намѣренымъ походомъ на Царгородъ, до султана „въ

те обзнає овідковъ, якъ коли-бъ бувъ уже въ торі певній увольнена п. комисаря. Онь вы говорувать лишє по своему що п. комисарь гово- ривъ се въ канцеларія, а канцеларія не публич- но, а приватне мѣще, и говоривъ не пе- редъ больше людми, а передъ каждымъ пооди- вочнимъ.

Др. Добрянскій зновъ забравъ голосъ и доказававъ, що канцеларія — мѣще публично, а законъ не каже: „въ присутності больше лю- дей нараздъ“, але „передъ больше людми“ въ за- кань. Вирочімъ поля обзнає овідка можна бу- ло чути на коридорѣ, що говоривъ п. комисарь въ канцеларія, и той овідокъ дѣйстно чувъ, а мусѣли и другі чути.

Судія п. Енценбергеръ оголосивъ вирокъ увольнюючій п. Словицкаго отъ переступленя овьхъ наведеныхъ §§-овъ на той подставѣ, що хотѣи п. Словицкій допустився переступленя п. оскорбленя чести сов. Рожанковско, то на овьхъ не можна его засудити за-для недоста- однокожъ не можна его засудити за-для недоста- однокожъ не можна его засудити за-для недоста-

Соймъ краєвий.

Др. Добрянскій зголосивъ откликъ до вышней инстанціи (суду краєвого).

Соймъ краєвий.
VII. Засѣданье зъ дня 7 л. грудня 1885.

Мѣжъ отчитанмия петицими були двѣ отъ Руоноуѣ членовѣ рады повѣтови въ Турці и отъ турчанской „Народной Рады“ въ справѣ овьхъ овѣчной турецкой“ рады повѣтови и господаровани еи выѣзду. До тыхъ петицій за- бравъ голосъ пос. Н. Антоневичъ и пред- оставивши Соймови, що нынѣшня турчанская рада повѣтова уряду незаконно бѣ отъ самого по- чатку, якъ заведено инстанцію рѣдъ повѣтовыхъ, поручивъ горячо дотычнѣ комисіи шаро занятя росолдѣмъ тыхъ петицій.

Слѣдували перші читанья оправданья Вы- дѣду краєвого о школахъ роляничыхъ въ Дубля- нахъ; о Банку краєвомъ; о вызначеню территория для округа нового суда пов. въ Подволочискахъ.

Потому пос. Абрагамовичъ мотиву- вавъ свое внесенне о приоипѣшене проекту уста- вы о опустяхъ грунтового податку по прачіѣхъ нещастя. Бесѣдникъ доказувавъ, що поісла доте- перѣшнихъ постановъ нема опустѣвъ, або оутъ дуже незачній навѣтъ въ такихъ случаяхъ, коли хлѣборобъ утерять велику страту въ овьхъ мѣнѣ. Такъ н. пр. теперь нема овьакого опугу податку, коли погорять господарскі будынки съ озбранымъ озбожемъ, стирты и конциѣ сѣна; коли повія забрала озбоже або сѣно, що лежала на покосѣ; на случай граду передъ 24 л. чер- вень опустъ выноуѣтъ лишъ $\frac{2}{3}$ вартости, хотяй- бы градъ во е зничивъ; коли-жъ градъ ушко- дивъ лишъ $\frac{1}{10}$ озбожа хлѣбороба, то тогда нема овьакого опугу. Вирочімъ въ дотеперѣшнихъ постановыхъ есть богато суперечностей и урла- ники не знаютъ, якъ поступати. Въ виду всего того потребно выдати разъ одну уставу въ томъ дѣлѣ. — Внесенне п. Абрагамовича передано ко- мисіи податковѣй.

Дальше пос. Руоооцкіи мотивувавъ свое внесенне о длахъ охоронныхъ и о реформѣ та- рифъ на зельзничныхъ. — Внесенне п. Руоооцко- го отосано до комисіи господарства краєвого.

Обошла пос. ке. Копыцѣнскій мотиву- вавъ свое внесенне (котре подпонували такожъ рускі послы) о анженне лѣтъ службы для уча- тетѣвъ зъ 40 на 35 лѣтъ. Учителѣ тажко пра- ценють а рѣдко котрый выслужить 40 лѣтъ: на 1000 левни 3—4; въ двадцять колькохъ о круглахъ нема ані одного учителя, що выслу- жить 40 лѣтъ. На зичженю лѣтъ олужбы учи- тетелямъ народнымъ оводъ краєвий не утерпитъ, бо выстане фондъ емертальный. — Внесенне ко- мисіи овьакого отосано до комисіи школьной.

Обошла на внесенне комисіи правничога у- хвалено: 1) чтобы громаду Мильяцѣ вылучити зъ округа суда пов. въ Судовой Ващи и ста- ровства въ Мостыскахъ, а прилучити до суда пов. и староства въ Рудкахъ; 2) чтобы якъ найкорше утвердити новый судъ пов. въ По- рохавку, до котрого войшли-бъ 22 громады съ суду пов. въ Ярославѣ.

Подъ конецъ прійшла на порядокъ дневный операва удѣлена veniam aetatis дістарієѣ Маг. Граевокому, що повнигъ службу овѣциѣлѣ еи считали у Львовѣ. Комисія овьеода удѣлити еи veniam aetatis. Супротивъ того выступивъ пос. др. Антоневичъ. Таке поступованье кривда- ло-бъ молодшихъ урядниковъ и фондъ краєвий При той нагодѣ др. Антоневичъ запустився въ критику стану дістарієвъ въ Видѣлѣ краєвомъ якъ шо-до чола такъ и шо-до плати (въ п. к. намѣстничтѣвъ есть 31 дістарієвъ а въ Видѣлѣ краєвомъ ажъ 54 и съ далеко большю платнею якъ въ намѣстничтѣвъ) и виѣтъ, чтобы комисія ад- министраціѣна въ порозумнѣ съ Видѣломъ кра- євымъ ближе росолдѣла станъ дістарієвъ въ Видѣлѣ кр. — Пос. Плазевскій обстававъ за тымъ, чтобы удѣлити п. М. Граевокому veniam aetatis, бо онъ черезъ пригоди политичный переѣлъ дуже прирку долю на Кавказѣ, а не дуже же старий, бо мае 49 лѣтъ. — Внесенне комисіи приято, а внесенне пос. Антоневича у- чинивъ п. маршалокъ внесеннемъ самостійнымъ, котре може каждого часу внести, але оно при овьхъ предметѣхъ неумѣтно, бо тутъ ходять лишъ

о то, чи данѣи овобѣ удѣлити veniam aetatis, чи нѣ.

Слѣдуюче VIII-ме засѣданье назначено на сѣреду.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.
Австрійско-Угорска Монархія.

(Австро-угорска монархія и справи на Балканъ.) Въ урядѣ заграничнѣмъ запанувать въ послѣднихъ дняхъ невычайный рухъ, котрый най- лѣпше доказуе, що на балканскомъ пѣвостровѣ настала теперь критична хвиля для интересѣвъ австро-угорской державы. Австрійско монархія мусить на всякій случай удержати овей выльвъ на балканскомъ пѣвостровѣ, а то може она здѣ- лати лишъ въ Сербіи и черезъ Сербію, котра не только что припиреае безопасно до окупованныхъ провинцій, але стоить такожъ и въ певнѣй звязи съ Сербіями въ Банатѣ и давнѣмъ пограничю вой- оковѣмъ. Межи Сербіями и Болгаріями все же не прійшло до якогось порозумнѣя и овѣ воуючій стороны выступають чымъ разъ грѣзніѣше протѣвъ себе, такъ, что отновлене борбы съ каж- дымъ днемъ стаеетъ имовѣрнѣйшимъ. Въ Сербіи приготавливаю на добре до дальшю войны, а и Болгаре не позостаютъ спокойнѣ, лишъ окрѣплѣн- ясь, якъ могутъ; подъ Паротомъ сконцентру- вали они вже вой свои силы. Въ виду такого положеня Австрія не може на все дивитися спо- койнѣ, лишъ мусить бути приготовлена на всякій случай. Въ якій способъ охоче Австрія боронити овыхъ интересѣвъ въ Сербіи, доищє же нема о томъ ясныхъ и точныхъ вѣстей; що однакожъ вбройне вытуплене нашо монархія въ Сербіи на случай дальшихъ кроковъ воєныхъ тамъ-же есть дуже можливе, о томъ нема що и сумнѣва- ться. Зъ другой стороны знову не можна такожъ припускати, чтобы Россія мимо певныхъ неперо- зумнѣя и овѣциѣлѣной неприхильности для князя болгарокого, зрелася всякого дальшого впливу на Болгарію; збройна интервенція на Балканѣ якъ-набудъ державы выкликала-бы певно и въ Россіи рухъ, котрый спонукавъ-бы еи правитель- ство такожъ до збройного выступлєнѣя; и оовъ въ томъ лежатъ причина, що война и миръ зѣт- кнулись вже такъ близко съ собою, що лишъ одной хвилѣ потреба, котра-бы порѣшила, що вже въ наиблизійшій будуочности мае запану- вати въ Европѣ. Поки однакожъ мовчѣть ще оружїе, працѣ дипломатіѣ съ наруженою силой. Въ справѣ болгарскѣй безопасне не вдѣла дипломатіѣ овѣго и конференціѣ констан- тинопольско зробила велике овѣско. Чи теперь удастося дипломатіѣ отвернути бурю, яка зависла надъ Европою, не звати; то лишъ певна, что пер- шѣ громы налякали навѣтъ тыхъ, що чародѣйною силой триѣсарского оюза думали отвернути всяке небезпеченство отъ Европы и они вже сами не вѣрять въ ту силу а стараются теперь якъ найточнѣше росолдѣтати грѣзну ситуацію, чтобы оттакъ примѣнѣти до неи власну оборону. Австрія якъ наиблизше дѣткнена подѣями на Балканѣ олѣдять за нѣя якъ наибольше и се поюане намъ той рухъ, якій запанувать въ послѣд- нихъ дняхъ въ мѣрдайнскихъ сферяхъ въ Буда- пештѣ и Вѣднѣ. Дня 3 о. м. прїхавъ бувъ ав- стрійскій посолъ гр. Кевенгильеръ зъ Вѣлграду до Будапешту и конфорувавъ тамъ колька годанъ съ гр. Андросимъ и гр. Зичимъ. Гр. Кевенгильеръ мавъ высказатися, що якъ найкорше заключенне мира мѣжъ Сербіями и Болгаріями есть конче потребне, но партія воєнная въ Сербіи стаеетъ что разъ силь- нѣйшою и домагася чымъ разъ энергичнѣше дальшого веденя войны, що не отговѣдало-бы нѣ интересамъ нашо монархія нѣ котрой небудъ зъ другихъ державъ. Хабнымъ було-бы также думать, что при дальшомъ станѣ теперьшного полс- женя въ Сербіи мала горотка антидинастична и революціѣна не абольшится и не знайдъ больше прихильниковъ. Наколи-бъ вой три ѣсарства за- озвали рѣшучо и категорично такъ Сербію якъ и Болгарію до заключения мира, то такъ король Мильяна и его правительстве овѣ и н. Александръ дѣль заграничныхъ, бар. Герсѣ мають ойги въ ототовку — Симпатіѣ цѣлоя Россіи неофициѣл- ной суть та-рѣ безусловно по стороне Болгаръ и противъ Сербіи а особливо противъ короля Мильяна а праса російскаа выгоуѣе навѣтъ про- цѣ безопасно противъ сего полѣднего. Такъ н. пр. „Варш Дневн.“ каже что въ Сербіи есть опорожнене мѣще на короля и предлагае вы- бѣръ князя черногорского, что додело-бы до пов- ного олпученя сербского народа. „Моок Вѣд.“ выступаютъ зновъ остро противъ мѣи австрій- ского посла, гр. Кевенгильера до кн. Александра и загроженя ему австрійскимъ войскомъ а гово- рятъ о сѣй послѣдній справѣ такъ кажутъ: „Скорше еи овѣнѣше, то все одно. Нѣхъ не може знати де и якъ далеко розшаритя война. Пугроза дѣлае принятю такъ само на будуче поѣтъ, якъ и на теперьшню хвилю. Не мала бы она жадного значеня, якъ-бы мала лишъ на цѣ- ли повздержанье кроковъ неприятелискихъ. Въ дѣйственности однакожъ отадоуе инанше. По- гроза поднеела захитану отвагу Сербѣи и до- дала имъ охоты до озбрания овьхъ овыхъ силъ и до новои борбы коли того будутъ тѣ бажати, что додаютъ Сербамъ отвали и заохоты. Згада- на газета каже дальше, что Болгаре не оуѣ вже такъ овѣсѣтъ безъ прихильниковъ и помочи а доказомъ того есть звѣтѣна похвала російскихъ овѣцпрѣвъ, что такъ добре выобразували болгар- ские войско. На случай войны и Болгарія не по- зостане сама безъ всякой помочи; для того жѣ не можна допускати, чтобы хтооъ змуоивъ Вѣднѣ

что цѣсаръ не поѣде вже до Гедели, якъ то мы въ послѣднѣмъ числѣ доносили

Мимо овьихъхъ усюнокнѣхъхъхъ вѣстей не це- ретаетъ однакожъ ходити погодоока о недалекѣй вже мобилизаціи и шо въ министрѣтѣвъ войнѣ пороблено вже всякѣ до сего потребнѣ кроки. Одна зъ чешкихъ газетъ. стояча близко до пра- вительства доносить навѣтъ, що въ Празѣ отбу- лася сими днями конференціѣ директорѣвъ зельз- ницъ, на котрѣй радже, въ якій способъ догѣд- ный для овьхъ зельзницъ належало бѣ завести планъ бады на олудый мобилизаціѣ. — О авденціѣ гр. Кевенгильера у цѣсари доноситъ же „Politik“, что цѣсаръ передавъ ему власноручно писмо до короля Мильяна якъ отповѣдь на его писмо при- олане передъ тыжднемъ. Цѣсаръ мавъ примѣти- ги гр. Кевенгильера дуже ласкаво; мимо того — каже згада на газета — мае онъ бути переносе- ны (dürfte hinwegadvanciert werden) съ авансомъ зъ Вѣлграду.

(Змѣна въ министрѣтѣвъ просвѣты.) На мѣще опенсіонованого шефа секціи въ министрѣ- тѣвъ просвѣты, Фидлера, зѣовавъ именованы гр. Артуръ Виценбергеръ. Се именоване подобно якъ и недавне именованье мниотра просвѣты выкла- коло у овьхъ и всюды немалу сензацію. Кто есть новый шефъ секціи и який онъ барвы? пытають овѣ, а яко отповѣдь на се пытанье находятъ лишъ одно: homo novus, подобно якъ и шефъ самого-жѣ министрѣтѣвъ. И при сѣй номинаціѣ, подобно, якъ и при номинаціѣ министра Гауца заховусь цѣла права австрійска въ великѣй резервѣ; автономности овѣкотию новому шефови свою прихильнобу, коли онъ охоче взяти въ ойку народній потреби въ школахъ а централисты потѣшаются тымъ, що п. Виценбергеръ зѣовавъ бути лабераломъ а бо- дай колись за такого уходявъ, бо тирольскі ла- бералы предлагали ему своего часу мандатъ до сойму. Оовъ однакожъ годятся на то, что новый шефъ секціи есть безбарвный и годитя якъ разъ для змаганя гр. Таафога а тымъ больше, что онъ есть аристократомъ, котрыхъ гр. Таафе про- тегуе и найважнѣйшій поседы ними обоаждуе. Гр. Виценбергеръ есть молодымъ чоловікомъ и ро- дился въ 1841 р. въ Тиролѣ, де также и мае свои добра. Науки кончивъ гр. Виценбергеръ въ Инспруку и вогупивъ оттакъ до тирольского на- мѣстничтва. Въ 1875 зѣовавъ онъ именованый старостоу въ Меранѣ а отъ 1882 р. бувъ яко гозратъ при намѣстничтѣвъ въ Градцѣ. Яко у- рядникъ мае гр. Виценбергеръ бути дуже зѣбный.

Уступившій шефъ секціи Фидлеръ, бувъ однимъ зъ найстаршихъ урядниковъ въ мини- стрѣтѣвъ просвѣты. Онъ ролдился 1818 р. въ Урфарѣ въ Австріи горѣшній и бувъ за часѣвъ намѣстника Галичины гр. Стадіана, концептономъ въ президіи намѣстничтва у Львовѣ. Въ 1860 р. зѣовавъ онъ именованый овѣтникомъ секціи въ министрѣтѣвъ полиціи и референтомъ для справъ прасовыхъ. За правительства Шмерлянга въ 1863 р. зѣовавъ онъ именованый овѣтникомъ мини- стрѣральнымъ и шефомъ высшого уряду пра- вого, за министрѣтѣвъ Бельведерого бувъ онъ гозратомъ при намѣстничтѣвъ въ Триестѣ а за ка- бинету Гогенарта зѣовавъ именованый шефомъ секціи при министрѣтѣвъ просвѣты и вѣроповѣ- дванъ.

(Реформа шкѣлъ середныхъ.) Звычайно добре поинформована вирѣбургска „Oesterr. Corresp.“ доносить, що наиблизшою акцію нового мин- стра просвѣты, д-ра Гауца, буде реформа шкѣлъ середныхъ, и шо въ сѣй дѣла пороблено вже дуже основной росолдѣтъ. Такъ само мае незадолго наступити значна реформа на поли просвѣты на- родной и университетѣвъ. Особливо-жѣ думаетъ новый министръ занятися справою шкѣлъ проми- словыхъ и доконтати такъ заповѣдь цѣсарюку вы- сказану въ престольной рѣчи.

(На наиблизійшій сессіѣ парламентѣвъ) обохъ половинонъ монархіяи буде зѣдело операва отво- вленя австро-угорской угоды предложеный лишъ проектъ закона о тарифахъ цловыхъ. А иши сивасы прійдуть доперва на овѣнѣйшій сессіѣ.

Заграничній Державы.

Россія Въ Петербургѣ ходитъ погодоока, що министрѣтъ войнѣ, Вагнерскій, и министрѣтъ дѣль заграничныхъ, бар. Герсѣ мають ойги въ ототовку — Симпатіѣ цѣлоя Россіи неофициѣл- ной суть та-рѣ безусловно по стороне Болгаръ и противъ Сербіи а особливо противъ короля Мильяна а праса російскаа выгоуѣе навѣтъ про- цѣ безопасно противъ сего полѣднего. Такъ н. пр. „Варш Дневн.“ каже что въ Сербіи есть опорожнене мѣще на короля и предлагае вы- бѣръ князя черногорского, что додело-бы до пов- ного олпученя сербского народа. „Моок Вѣд.“ выступаютъ зновъ остро противъ мѣи австрій- ского посла, гр. Кевенгильера до кн. Александра и загроженя ему австрійскимъ войскомъ а гово- рятъ о сѣй послѣдній справѣ такъ кажутъ: „Скорше еи овѣнѣше, то все одно. Нѣхъ не може знати де и якъ далеко розшаритя война. Пугроза дѣлае принятю такъ само на будуче поѣтъ, якъ и на теперьшню хвилю. Не мала бы она жадного значеня, якъ-бы мала лишъ на цѣ- ли повздержанье кроковъ неприятелискихъ. Въ дѣйственности однакожъ отадоуе инанше. По- гроза поднеела захитану отвагу Сербѣи и до- дала имъ охоты до озбрания овьхъ овыхъ силъ и до новои борбы коли того будутъ тѣ бажати, что додаютъ Сербамъ отвали и заохоты. Згада- на газета каже дальше, что Болгаре не оуѣ вже такъ овѣсѣтъ безъ прихильниковъ и помочи а доказомъ того есть звѣтѣна похвала російскихъ овѣцпрѣвъ, что такъ добре выобразували болгар- ские войско. На случай войны и Болгарія не по- зостане сама безъ всякой помочи; для того жѣ не можна допускати, чтобы хтооъ змуоивъ Вѣднѣ

гарію погрозами до уступленя.

Англія Выборы въ Англіи прихильюотся чымъ разъ больше въ користъ либералѣвъ. До суботы бувъ результатъ выборовъ такаъ: выбра- но 309 либералѣвъ, 244 конзерватѣвъ и 66 пареднатѣвъ. Мимо такъ значного усюпѣху либе- ралѣвъ кабинетъ Сальберого ще не уступитъ а позостане ажъ до складаня нового парламенту, по чѣмъ зѣовавъ поверне зновъ Гладстонъ до пра- вительства. — Въ Бирмѣ повелело Англичанамъ шасявлѣ, они заняли столицю и командуючій ген. Предергасть выдавъ прокламацію, въ котрѣй повѣдомляе край, що обймае воєнну и цивильну управу Бирмы. Въ прокламаціѣ сѣй завѣсаетъ онъ также министрѣтъ, губернаторѣвъ и урядникѣвъ, котрѣ хотять позостати въ англійскѣй олужбѣ, чтобы ему помагати. — Въ справѣ балканскѣй привадуе англійское правительстве велике значе- нье до законченя сербско-болгарокой овѣны — и стоить безусловно по стороне австрійского ка- бинету, котрый стараея оторонитъ опоручѣ пого- дати. Правительстве англійское постановило пош- рати змаганя Австріѣ черезъ овьихъ предѣватѣ- тѣлъвъ такъ въ Бѣлградѣ якъ и въ Софійѣ.

НОВИНКИ

— Инсталляціѣ Преосв. Юліяна въ Станиславѣ отбу- деетъ — якъ мы вже доносили — 10 л. оѣчня 1886 р. Дотычнѣ былъ римскои куріѣи высланъ вже черезъ австрійскую амбасаду до министрѣ- тѣвъ внутрѣшнихъ дѣлъ у Вѣднѣ, а невомѣтъ прійдуть до Львова. — Для пріяята Владыки въ Станиславѣ завѣсаво побѣтъ комитѣту мѣ- ского комитѣтъ овѣа-нчій подъ проводомъ о. крѣл. Шанковско. Онъ улжитъ овою програму и оголосить въ часописяхъ. Сей-же комитѣтъ мае занятися и выдавѣемъ брошюры, въ котрѣй будутъ поданѣ историчный очеркъ засновани епископѣи, житєпись першого владыки и прѣвѣты для него.

— 300-лѣтний ювилей Ставропигійского Института буде овѣткуванѣю — послѣ ухвалы членѣвъ такъ: Дня 1 (13) оѣчня 1886, яко въ роковины под- писоу основательной грамоты, отслужитъ Вир- метрополитъ о 6 год. вечеромъ молебнѣтъ съ ас- стѣю высшого и низшого клира. Дня 15 (27) оѣчня 1886, яко въ день оголошеня грамоты, отбудеетъ богослуженье, илюминація и концертъ въ оади „Народного Дому“. Того-жѣ дня появятя и ювилейне выданье.

— Загалный Зѣбръ членѣвъ „Народного Дому“ отбу- вавася сегодня. Уже вчера бачили мы прїбув- шихъ членѣвъ зъ провинціи. Сиврозданье изъ сего Зѣбору подемо въ олѣдуючѣмъ числѣ.

— Ходять вѣсти, що патрѣвъ Змартвухотѣан- цѣмъ сего року польска большѣсть олѣмова хоче ухвалити 4000 ар. запомоги на ихъ интернатъ! Въ краю крайна нужда, а польскі паны хотять 4000 дати Змартвухотѣанцѣмъ. Слєзы хѣба на: рода були бѣ нагородою за такаъ дарунки!

— Тов. „Академичне Братство“ розпочало ое- горчѣну овою дѣяльностью такою працею якъ на поли фаховыхъ студій поодинокихъ членѣвъ. Такъ и загалного образованя та розвою пито- мого олова и питомои науки. Каждый майже зъ членѣвъ занятый працами въ фаховыхъ кружкахъ а кромѣ того оходятя овѣ члены часоу для выслушаня научныхъ отчитѣвъ, дискусіѣи надъ нами и олѣдного обговорюваня рѣзнодорожныхъ пытанъ научныхъ. Дня 18 падолиста отбувоу въ комнатахъ товариства отчитъ тов. В. Навро- цкого на темать „О сѣктахъ въ Россіи“ а дня 3 грудня о. р. читавъ зновъ тов. Ирѣнѣмъ Ка- литовскій: „О италійскихъ людныхъ казкахъ и о ихъ розказчивахъ. Оба отчиты отъзначѣ- лись дуже докладнымъ облрѣнємъ и збудили великій интересъ мѣжъ олухателѣми. Наука дѣяльностью „Академичне Братство“ и его праца на поли рѣднѣи олѣвенности и науки зробила се товариство правдинымъ оеередкомъ духового жи- тѣя рукои молодежи академичной.

— Нову уллицю отворено у Львовѣ мѣжъ лѣвою стороною „Нар. Дому“ а другою мѣжою цер- квою. Муръ, що зъ отороны церкви припрѣваѣ до будынку „Нар. Дому“ розвалено черезъ шо однеелася краса церкви и Нар. Дому и улес- шилася комунікаціѣ мѣжъ уллицю Театральною а Краковскою

— Др. Петро Стебельскій именованый, якъ до- носятъ Dziennik-ова Polsk-ому, приватнымъ до- центомъ матеріального права карного съ выкла- домъ рукоимъ на университетѣ Львовскѣмъ.

— Цѣсаръ затвердивъ выбѣръ барона Ромашка- на на предѣватѣля рады повѣтови въ Стряку.

— Библиотека „Народного Дому“ числитъ 10.620 дѣлъ въ 19.940 томахъ, 1200 рукописей и 3000 дублетѣвъ.

— Зъ Калуша пишуть намъ: Ажъ якъ „Дѣло“ поднеело справу розвѣзана мѣщанскои читальнѣ въ Калуши и запытало С. Експ. п. намѣстника, чому то ц. к. намѣстничтво вже звышъ повѣ року не дае отповѣди на рекурсъ читальнѣ, — ажъ те- перъ ц. к. староство калуоке (бо 28 л. падоли- ста) завѣовало полиціѣна Кипр. Питуюе та отраж- никѣвъ проинаціѣныхъ и тягне въ нихъ прото- колъ, „чи мѣщанскои читальня за часѣ своого истнованя отъ року 1880 до 1885 не брала коли и колька горѣвки зъ проинаціѣ“ А звѣтѣно, що читальню розвѣзавъ комисарь староства въ часѣ передѣлѣ борного зѣбору за то, що онъ отбувася въ овьихъ того самого дому, де помѣщена чи- тальня. Ходило очевидно о то, чтобы не допу- стити п. Романчукъ до промывъ передъ членѣми озбранными выборцами, бо то могло пошкодити кандидатѣи метрополитно-польско-правительствен- ному, крѣл. о. Сѣнгалевичѣви. Теперь хотять звести причину на горѣвку. Сѣихъ тай годѣ!

Въ чинахъ нѣколи нѣмае пѣніа анѣ нѣчого деморализующаго нѣколи не було, — а ми дуже цікави, чи прѣиде коли до того, аби ц. к. старство начало доходити, кѣльки пѣсько-пѣсько кажно въ Калуши спотребовуе трункѣвъ и таляі карты свѣжихъ?!

— Мшане въ Струссона складакъ черезъ „Дало“ сердечну подяку Ви. дру Мироничеви, воюковому лікарю 10 полку драгонѣвъ, котрый підчасъ кѣльматитного пробуваня въ Струссонѣ робивъ багато добра бѣднымъ людемъ, бо ихъ лѣчивъ або за дуже умѣрену вынагороду а бо и зовѣвъ даромъ. Нехай Вамъ, Добродѣю, Господь нагородитъ! — Мшане зъ Струссона.

— Зъ Мошкова (коло Соколя) пишуць намъ: Дня 4 грудня с. р. обрардено церковь парохіальну въ Мошкови. Злокай, якъ догадуемо, вѣдѣвъ підъ часъ службы Божой, котра того дня правилась, и въ день спованивъ сей злочинай. Розбавъ скарбону, забравъ грошѣ, котрыхъ не багато було, бо передъ Покровоу Пр. Бог. выбрано на кущю свѣта та на дзвѣтъ, и нѣчого болше не порухавъ. Підписаный переходивъ коло церкви два разы, влучи до школы на катедрѣвъ и нѣчого не добачивъ и не дочувъ. Вечеромъ о 7 годинѣ, коли прѣйшовъ вартѣванкѣ, побачивъ двѣрѣ бѣвъ закріотин отворенѣ. Тѣмъ отчинаюся бѣвъ середина. — Ромуальдъ Мосевичъ, парохъ.

— Выдѣлъ читальнѣ въ Опришцѣхъ окладає прилюдну подяку свѣтлымъ товариствамъ „Просвѣтъ“ за даръ 52 книжочокъ и обществоу им. Качковского за даръ 64 книжочокъ давнѣшого своого выдана для нашої чаталяі. — Выдѣлъ.

— Выдѣлы читальнѣ въ Тетевичахъ и Вѣстовѣй окладають подяку обществоу им. Качковского за даръ книжочкѣ давнѣшого выдана для тыхъ-же чаталяі.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Цѣсарь дарувавъ громадѣ Нѣвра, пов. чортковскаго 100 зр. на будову школы. — Казим. Оказъ, зѣботный редакторъ книжочкѣ рускихъ въ польскоу дусѣ, умеръ сими днями въ Кульварковѣ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львѣвской.

Введенъ оо: Александръ Темняцкій яко другій викарій архикатедральной; Вас. Бернацкій яко завѣд. въ Лионичахъ; Іос. Любичевскій яко сотруд. въ Вербилѣвахъ.

Увѣдленъ оо. Созонъ Медведцкій бѣвъ викар. архикатедральной; Теропантъ Котовичъ бѣвъ завѣдательства въ Лионичахъ.

Сотрудничтво въ Золотничахъ, дек. теребовельского, получивъ о. Николая Демчишинъ.

Грамоту архієпископу получивъ о. Іосифъ Панасовскій, капеланъ заведеня на Кульварковѣ, оъ правомъ експозитурѣ и суганымъ крылошаньковомъ.

Додатокъ особисшій въ фонду религиозного по 100 зр. рѣчно удѣляю намотничтво оо.: Конот. Краснянскому, кап. въ Кошикахъ, Іос. Рываківичу, кап. въ Гаяхъ, и Вас. Камбійскому, пар. въ Ляхѣвахъ.

Намотничтво признало дотацию въ фонду религиозного для сотруданѣвъ при хорыхъ парохѣхъ: въ Бѣлѣмъ каменѣ и въ Сошовѣ при пар. о. І. Сабатѣ, въ оумѣ 210 зр.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыской.

Введенъ въ сотрудничтво въ парохіи Олешнцѣ о. Северианъ Коростеньскій, дотеперѣшый сотрудникъ парохѣ въ Троицѣ дек. добромилъского

Отступивъ бѣвъ ординаціи на теперъ п. Кароль Федевичъ, котрый являовъ бѣвъ до ординаціи въ цедебѣтъ.

Зрѣлизуваеъ о. Игн. Маликъ за посвды управляющаго сотрудника въ парохіи Тернава выжна, дек. затварницкаго, а оставъ яко завѣдатель пар. Медвежа, дек. дрогбыцкаго.

Завѣдательство ех отгупендо пар. Дверняка, дек. затварницкаго поручено о. Петру Лодынському зъ Царьнянского.

ПОСМЕРТНѢЙ ВѢСТИ.

† О. Іоанъ Кичоръ, парохъ въ Дверняку дек. затварницкаго, упокововъ сими днями въ 67 роцѣ жита, а 33 роцѣ овящєньства. Вѣчна ему память!

† О. Миларъ Шушновскій, завѣдатель въ Рогачинѣ, дек. параѣвоваго, упокововъ дня 29 падолиота въ 38 роцѣ жита а 11 овящєньства. Вѣчна е му память!

† О. Будзиневскій Евстахій преходо. въ Мокротинѣ, деканата жовтѣвского, перемискои епархія, упокововъ 1 (20) грудня с. р. въ 79 роцѣ жита, а 48 роцѣ овящєньства. Вѣчна ему память!

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вн. В. Я. въ Самчи. До конца року ще 1 зр. — Веч. С. Ч. въ Падинахъ. Заплатчено до 30 вереоля отже ще 3 зр. Числа вышлово. — Веч. В. К. въ Чех. До конца же 1 зр. — Веч. Ю. Ж. въ Суд. В. Нашъ рахунки збдѣль. Снасо Бѣгъ! — Вн. Ел. въ Милолевѣ. „Просвѣта“ теперъ розсылає „Календарѣ“ членамъ. — Веч. К. К. въ Висл. гор. На р. 1886 являлось 50 кр. (присланныхъ на о праву „Князя Серебрянаго.“

Аптека РУКЕРА во Львовѣ поручає 1318 96—?

Спеціальности и универсальнѣй средства, французскіи и яныи, якъ черезъ ню такъ и черезъ яныи фирмы оповѣщувани.

Ц. к. удѣвъ. галиц. аніціи

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсѣ дневномъ

5% Листы Гипотечнѣй

1523 1—? якъ также

5% Преміованѣй листы Гипотечнѣй

Поручєна зъ провинціи выконує отворотноу почтоу безъ провизіи.

Ц. к. генеральна Дирекція австрійскихъ желѣзницъ державныхъ.

Выписъ зъ плаву ізды важного бѣвъ 1 жовтня 1885 р.

Пѣздѣль особовый о 7 год. 30 мин. рано до Стрыи.

Пѣздѣль особовый о 11 год. 45 мин. передъ полуднемъ до Стрыи, Станиславова, Хирова, Дрогобыча, Борыслава, Гусятина

Пѣздѣль особ. о 7 год. 30 мин. вечеромъ до Стрыи, Хирова, Дрогобыча, Забѣра и Звардонѣ.

Пѣздѣль особ. о 4 год. 35 мин. по поз. въ Стрыи, Станиславова, Гусятина, Дрогобыча, Борыслава, Хирва.

Пѣздѣль особ. о 1 год. 25 мин. въ пощи въ Стрыи, Станиславова, Хирова, Дрогобыча, Борыслава, Гусятина и Звардонѣ.

Пѣздѣль особ. о 8 год. 25 мин. рано въ Стрыи, о Хирова, Загоря, Звардонѣ.

Пѣздѣль мѣш. о 5 год. рано и о 3 год. 50 мин. по полудни.

Матеріи на дамску мужеску одѣжъ

лишь зъ тревалои овецонъ вонны для мужчины середного росету.

3.10 метра } за ар. 4-96 кр. зъ доброй вонны овец;
} 8-— " зъ дѣш. вонны овец;
} 10-— " зъ тонкой вонны овец;
} 12-40 " зъ дуже тонк. вон. ов.

Перувієны зъ дуже тонкой вонны овецонъ въ найменѣшыхъ барвахъ ва дамскіи суконній за метеръ ар. 2-20 и ар. 2-40.

Черныи кожущковыи Палмерстонъ-Трикко, чиста вонна овецѣ, на дамскіи пальтоты зимой ва метеръ ар. 4.— Сѣрачки для дамъ на плащѣ бѣвъ дощу и на одѣжѣ.

Плєды до дороги за штуку ар. 4, 5, 8 и ажѣ до ар. 12.— Дуже красивѣ одѣвы, сподѣвъ, обгортки, сурдуты, матеріи на плащѣ до дощу, твелѣ, сѣрачокъ (льодєвъ), комієтъ, камгары, шевієтъ, трикко, сукна для дамъ и ва билларды, порувієны, досковныи поручає

Заложенъ **Joh. Stikarofsky, — 1866. —**

Складъ фабричный въ Бєрѣѣ.

Ваоры франко. Карты вѣзповѣдлѣ панбѣтъ крашѣвъ нефранковано. Высылки за посѣлплатоу надѣ 10 зр. франко.

Я маю безустанный складъ за болше якъ 150 тыс. ар. а. в. и розумѣєся, шо въ мой великій шавесь бѣвъ торговли остаєся багато рєштокъ довготы 1 до 5 метрѣвъ и для того я змушєнъ такіи рєштки продавати за вынужєну цѣну. Кождыи разумный человекъ муєтъ побачити, шо въ такѣ малыхъ рєштокѣ не можна высылати жадныхъ вѣзрѣцѣвъ, бо по замовленю кѣлька сотъ вѣзрѣцѣвъ не оплатєбы нѣчого въ тыхъ рєштокѣ, шо отже єсть простотою обманноу, коли фирмы суконній инсерують вѣзрѣцѣ рєштокѣ; тѣ кускии походять въ такѣмъ случаю бѣвъ поєтѣвъ а не въ рєштокѣ, а намѣрѣвъ такого поєтупованія можна легко догадѣть.

Рєштки не до вѣдобыи вымѣньюєтѣя або грошѣ отсылають.

Кореспонденціи прѣймають въ языкахъ нѣмецкѣмъ, угорекѣмъ, чєскѣмъ, польскѣмъ, италійскѣмъ и французкѣмъ. 1458 (24—24)

СУХА РЫБА

Судакъ } наилучшій по . . . 60 кр. за кил
Сазанъ }
Судакъ } середный по . . . 50 " " "
Сазанъ }
Таранъ } по . . . 50 " " "
Вобла карбѣвка члєнна } . . . 40 " " "
Вобла карбѣвка члєнна }
Оселедцѣ копченѣ по 12—15 кр. за штуку
Балыкъ рыба по 3 зр. за кил, въ меньшыхъ частяхъ по 4 1/2 кр. бѣвъ дека.

Коробки и мишники деревляныи, круглыи, точеный, крашеный червоно и золото въ цвѣты, дуже хорошо здѣланый, по 5, 8, 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50 кр. за штуку, отповѣдно ихъ величю.

Вѣльшый мяси и мєднѣцѣ по 50, 60, 80, 100, 120 и 150 кр.

Коралѣ венецѣйскыи, величюныи лѣскового орѣха и меншѣ въ рѣжныхъ краскахъ и зъ рѣжно-барвыными оздобамы.

Чай правдыи караванныи, спровадженый изъ Хинъ сухимъ путемъ черезъ Иркутскъ, Ураль, Нижний Новгородъ, Москву, въ оригинальныхъ, караванныыхъ шкєбряныхъ цѣбыкахъ и розваженыхъ подѣ надзоромъ Заряду въ пакки плѣомбованѣй, єсть уже на складахъ Народной Торговли во Львовѣ, Станиславоу, Перемишлѣ, Тернополѣ, Дрогобычи и Коломыжѣ и продается въ 1/4 єт. пачкахъ по 80, 90, 100, 125 кр. а въ 1/2 єт. пачкахъ за половину повѣсомон цѣны

Чай удєржуетъ въ особбѣмъ складѣ, отдѣльнѣмъ бѣвъ другихъ товаровъ.

Впровождуючы чай сей чистого и ароматичного смаку въ нашихъ торговыхъ, надѣємся нямъ добре услужити нашымъ Вл. Гостямъ

Крамницамъ опускаєся 15%. Отъ цѣны повѣснѣхъ артикулѣвъ. 1507

ЗАРЯДЪ "НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ"

Ц. к. придворна лїярня дзвонѣвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винерѣ-Найштадѣ

поручає до замовленъ дзвонѣвъ и гармоничныхъ складѣ всьомъ величюныи и голосу. За напередъ означеный голосъ або акордъ якого дзвѣнка, якъ такожѣ ва найлїтшій металлъ гварантуєся. Монтаваню до дзвѣнѣвъ приспособлюєтѣ оя на способѣ умрѣ. сѣ гловани зъ нованого желѣза. Черезъ се монтаваню можна величюныи дзвонями дуже легко дзвонити и можна ихъ кѣлька небудъ разѣвъ обернути такъ, шо єсерє бє за кождымъ разѣвъ въ ишо мѣєце, черезъ шо дзвонѣ выскоуютъ на тревалостѣ. Пріпоручаня выконують якъ наєкорше, точно и дуже дешево при найвыгоднѣшыхъ условіяхъ заплатѣ.

Гармоничнѣй дзвѣнки до престоловъ зъ сильными и голосными дзвѣнками.

Зъ альпаки: 1 складѣ сѣ 4 дѣвѣ. по 14 зр., 1 складѣ сѣ 3 дѣв. по 11 зр. Зъ м. сажу: 1 " " 4 " " 10 " " 3 " " 8 "

Отзначєня: Выстава вѣдєньска 1873, два медаль зѣ поєтупу за складѣ дзвонѣвъ для вѣдєньской Votivkirche 260 сотнарѣвъ ваги. Выстава промышл. у Вѣднѣ 1880 зол. медаль. Заложєна 1838. Доставила 3946 дзвонѣвъ, 1,080,370 кильограмѣвъ ваги. Зъ сєго до 8 дѣй для 31 церкви 83 штукѣ дзвонѣвъ 86,069 кильограмѣвъ разомъ и 2 дзвонѣвъ до годнианѣтъ для нового ратуша 3345 кильограмѣвъ.

Надвыжєна коштовѣ даромъ. 23—24

Складъ фортепьянѣвъ

К. МАРЕЦКОГО

у Львовѣ, площадь Маріацка ч. 5.

(Готель французскій).

Поручає фортепьяны и паянина зъ перворадныхъ фабрикъ зъ запорукою за ихъ доброту и тревалѣсть. Можна получити такожѣ и фортепьяны перебраныи.

Цѣны якъ найумѣренѣйшій. 11—? 1492

Гомеріяна-гербата

Лѣкарыйшій поручає, знамените средство противъ 1508 4- 52

недугъ на легки и шѣи, (сухоты, дыхавица, недугъ гортанки.)

Надвыжєнай успѣхъ! Брошурѣ о томъ розсылаєся даромъ.

Пачка Мрк. 1,20 Лишь правдыи можно одєржати бѣвъ А. Wolffsky, Berlin N., Weissenburger-Strasse 79.

ОПОВѣЩєНЬє.

Попежє зваку, шо Высокоповажанѣ отцѣ духовнѣи урядкують при церквахъ хоры, прото поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНИИ (АБО ФИСГАРМОНИИ) ДО УЧєНѢ СПѢВУ.

Высокоповажаный п. проф. Н. Вахняныи купилъ до руской гимназии у Львовѣ инструментъ моего выробу и може дати Высокоповажанымъ Отчѣмъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточномъ инструментѣ найлїтшю информацию.

Цѣна тыхъ инструментовъ бѣвъ 70 зр. а. в. и выше. Дає такожѣ на раты. 1372 25—?

Сѣ поважанѣмъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармоніємъ у Львовѣ, ул. Хорушца ч. 9.

Ч. 27011/V.

Ц. к. прив. Львѣвско-Черновецко-Ясєска желѣзница.

Достава различныхъ матеріалѣвъ.

На рѣкѣ 1886 розписуєся за оєртами достава: цементу, цементового вапна, такожѣ выробѣвъ желѣзныхъ, сталєвыхъ, металєвыхъ, ткацкихъ, вонняныхъ, шмуклѣрєскихъ, поворозничихъ, щѣткарєскихъ, кавчуковыхъ, ремѣнныхъ и склянныхъ, въ кѣнци талєтъ, факлей, товщѣвъ, покѣстѣвъ, барвынокѣвъ и другоого рода хємичныхъ вытворѣвъ.

Оєрты належито остємплевани, опечатани и заосмотрѣнѣй написомъ: „Оєрты на розличнѣй матеріалѣ“ слѣдує внести найдалше до 22 грудня с. р., години 11-ои передъ полуднемъ до головного управленя въ Вѣднѣ (Elisabetstrasse 9), управляющаго комитету въ Букарєштѣ або Дирекціи руху у Львовѣ або Ясєсахъ, одночасно жє, однакожѣ отдѣльно, зложити при касѣ одного изъ выше наведєныхъ мѣвъ, вадіємъ въ высѣтѣ 5% стоимѣсти оєерованѣй доставы.

Выказы матеріалѣвъ и условія доставы могутъ бутѣ перєсмотрѣнѣй въ управленяхъ матеріалѣма въ Вѣднѣ, Букарєштѣ, Львовѣ и Ясєсахъ, або за оплатѣю почтовѣю перєсланѣй на указанє мѣєце.

Оєрты внесєнѣй по означєнѣмъ часѣ, або неотвѣчаючы въ чѣмъ небудъ условіямъ сєго зголѣшеня, не будутъ увзглядєнѣныи!

Вѣдєть, оъ листѣнадѣ 1885.

1517 1—1

Найнѣвѣйшій прєпаратъ

Д-ра ТьємаГа въ Лондонѣ.

Тинктура волосѣ съ Байрумѣмъ, шо бѣвъ не сѣтѣло волосѣ, кєшѣблѣа и пєвно дѣлаєтъ. Цѣна 1 зр. 63 зр.

Дуб-в-розмаринѣва Помѣдѣ, вєрѣванѣа, шо бѣвъ вѣдѣло волосѣ и шо бѣвъ скрѣпѣити памѣтъ. Цѣна 1 зр. 12 зр.

Складѣ въ Аптѣцѣ З. Руєкура у Львовѣ 1609 7—10

Тыєльчѣ разѣвъ выпрѣбованѣе домовє средѣтѣво

1483 **Правдыи РAIN-EXPELLER** сѣ котѣвоу.

Не повинно хѣбувати въ жадѣмъ домѣ.

Цѣна 50 фєннѣковѣ.

На зиму

Рукавички всьакого роада, каєтанники, кашєсоны, снєрпѣтѣи, огрѣвачѣ жулака, колѣньи и лытокъ, папучѣ, чѣботы фѣльцовѣй, мєшты, камашѣ, хусти на шю шѣвковѣй и воннянѣй, шапки зѣ футра, зѣ сукна, бѣльє трикѣтѣво Драєгєра, калѣшѣ и т. А. 1516 2—10

поручає дуже дешево

Магазинъ товарѣвъ модныхъ, бѣвъ мужєского и выробѣвъ рукавичничихъ

Братєй Лянґнєрѣ

Львовѣ, ул. Галицка ч. 16.

Елястичнѣй валки

до затыканя шпѣръ въ бѣнахъ и дѣверѣхъ, найлїтше и найдєшевше средѣтѣво запєзвєченѣя бѣвъ прѣтѣгу, 1481

Гипсѣ,

Китѣ до ѣконѣ

поручають

Гибнерѣ и Ганкє

у Львовѣ, Рынокъ ч. 38.